

Окруили столови: „Добра пракса и могућности унапређења инклузивног образовања у Србији“

ПРЕДРАСУДЕ СУ НАЈВЕЋА ПРЕПРЕКА...

Када се оне савладају, све иде лакше, предрасуде је на великом састанку Мреже. Тражи се системска поддршка за примере добре праксе, укључивање родитеља, ђака и боља информисаности. Осетљиво је неразјашњено да ли сведочанства треба да садрже податак да је ученик радио по ИОП-у

Другог дана рада Мреже представљени су најважнији закључци са округлих столова који су претходно одржани под општим називом „Добра пракса и могућности унапређења инклузивног образовања у Србији“ на неколико најзначајнијих тема које се односе на пружање подршке транзицији ученика из једног у други образовни ниво, при упису у средње школе и школи, која би требало да постане агенс промене - уз генералку тезу да су предрасуде највећа препрека ширењу инклузивне мреже. Када се оне савладају, онда све иде лакше, поручено је са скупа домаћих и страних експерата, на коме је представљен и нови пројекат Мреже и Уницефа.

Поред конкретних закључака дефинисаних на радним групама, искристалисали су се и општи који би могли да важе за све. Кључне тачке односе се на укључивање свих актера, од родитеља, преко школа до просветних власти, невладиних организација... како би се мрежа подршке ученицима са сметњама у развоју што више ширила - али и на обезбеђивање системске потпоре за примере добре праксе.

Татјана Павловић је пренела став да родитељи нису довољно информисани о томе како, на који начин и ко све треба (може, мора) да им пружи подршку у образовању њихове деце, јер су они „и даље у дилемама и страховима, што може отворити нову

ВЕЛИКА ПОХВАЛА

Импесионирана оним што је чула другог дана великог састанка Мреже подршке инклузивном образовању, консултант Уницефа из Женева Пола Хант је рекла да до сада, након 20 година рада, још није видела посвећенију групу наставника и стручњака. Она је предложила да све што раде документују, како би људи имали приступ тим подацима, ставовима, решењима и анализама. - Ви сте група која располаже међународном снагом и ваши примери не треба да служе само Србији. Мислим да ће се сигурно користити и ван граница ове земље - убеђена је Пола Хант.

димензију у раду Мреже“. То, по представницима Мреже који су расправљали о предрасуди ученика са једног на други образовни ниво, значи, да би у фокус рада ове организације требало родитеље ставити у фокус, у коме је до сада била школа.

На скупу се чуло и опште запажање да је ове године много више ученика са сметњама у развоју полагаало завршни испит на другачији начин, уз разне видове прилагођавања, него што је то било лане. Добре и јасне су биле смернице за планирање, организовање и спровођење завршног испита за ђаке којима је била потребна додатна подршка, предочила је Милена Васић, уз напомену да су на округлом столу о реализацији завршних испита и матуре сматрали да је потребан јединствен образац који ће тачно да пропише активности, време, учеснике и место, јер је уочено да се постојећи приручник различито тумачи.

Предложена је израда акционог плана за спровођење завршног испита и, такође, посебног образаца са подацима о ученицима за које се прилагођавају садржаји мале матуре. Уз запажање да није довољно јасна процедура уписа у средњу школу, на овој радној групи су размишљали о идеји да се убудуће организују индивидуални разговори са децом и родитељима, те да се изграде „јасни кораци процедуре уписа, који би требало да чине саставни део конкурса“.

Предложено је, такође, да се на почетку осмог разреда направи план за професионалну оријентацију ђака са сметњама у развоју и да саставни део уписне документације буде и препорука стручњака о избору занимања, која би требало да уђе и у план прилагођавања наставе. Остало је, међутим, неразјашњено да ли сведочанства убудуће треба да садрже податак да је ученик радио по ИОП-у, или не, јер правници оцењују да то може да буде етикетирање и дискриминаторски чин. Једна од варијанти је да осмолетка, уз сагласност родите-

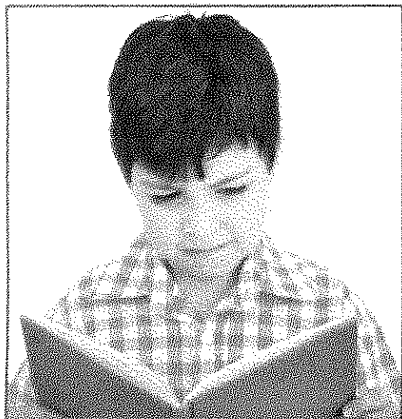
Datum: 25.10.2012
Medij: Prosvetni pregled
Rubrika: Hronika
Autori: O.N.
Teme: UNICEF

Naslov: Predrasude su najveća prepreka

Napomena:
Površina: 500
Tiraž: 0

Strana: 4

ља, средњој школи проследи neопходну документацију.

Према речима модератора скупа Љиљане Симић, ученици са посебним потребама могли су да конкуришу и у уметничке и специјализоване средње школе, као и у Математичку и филолошке гимназије и да полажу пријемни испит који је њима прилагођен. По информацији која се чула 20. октобра, двоје ученика успело је да оствари свој сан. Такође, према подацима Националне службе запошљавања, број запослених особа са инвалидитетом се удесетостручио након усвајања закона.

По оцени Гордане Ђигић „све што чини једну школу квалитетном, карактеристике су и добре

БЕЗ КУКЊАВЕ

Одговорност је увек на професионалцу, на ономе ко води процес и на његовим способностима, а не на детету, навела је Милена Јеротијевић, објашњавајући да застој у раду на инклузији може да се посматра и као добар догађај из кога се пуно учи. А кључно је, каже, да се схвати колико је заправо важна улога „челног човека школе (директора) у процесу инклузивног образовања и његова подршка“.

Сњежана Мрше је оценила да је најважније не посустати кад се појаве препреке. „Њих треба да превазилазимо, а не да кукамо“, казала је она.

инклузивне школе“, а оно што треба додатно регулисати, кад је инклузија у питању, је да се „приликом поштовања афирмативних мера уписа у средњу школу води рачуна да се не стварају велика одељења“. Тешко да ученик из осетљивих група може да добије квалитетно образовање у одељењима са 38 па и 40 ученика, сматра Ђигић, уз опаску да се квалитет рада умањује генерално за све ђаке. Чланови радне групе који су расправљали о подршци при упису у средње школе такође су закључили да су здравствени услови у Конкурсу застарели јер не узимају у обзир многе могућности за превазилажење препрека, попут асертивних технологија, на пример.

Да је школа агенс промене у свом окружењу, али да тај процес мора најпре да се изврши унутар ње саме (и) кад је инклузија у питању, доказала је Соња Миладиновић, наводећи да је то могуће - ако дође до квалитетних, дугорочних и развојних промена на нивоу целе школе, одељења и разреда и појединачног ученика. А то може да се оствари само уколико се ради самовредновање и дефинише развојно и стратешко планирање промена у школи, „зашта је неопходан тимски рад и партнерство“.

– Када улазимо у школу треба да водимо рачуна о томе да ли у њој има и колико деце са сметњама у развоју, да ли су распоређена увек код истих учитеља и наставника, да ли је свој деци добро и шта школа ради на стручном усавршавању – навела је Соња Миладиновић, подсећајући представнике Мреже да увек буду јасни и концизни у саветовању школе јер „држава поседује механизме, а ми само треба да их покренемо и ставимо у функцију“.

О.Н.

